

2017. május 9. kedd

Jn 10, 22-30

Isten nyájához tartozni kegyelem, ugyanakkor ehhez szükség van készséges szívre. Az Atya az, aki a juhokat a pásztornak adja. És az Atya az, aki a szíveket Jézus felé vonzza.

1./ A zárt szívek visszautasítják Jézust, és az Atyát. A zárt szívek, bár látják Jézus műveit, mégis visszautasítják, és nem ismerik fel benne a Messiást. Szívük keménysége egészen a Kálváriáig tart. Sőt, tovább folytatódik még a Feltámadás után is, amikor azt sugallják a sírt őrző katonáknak: mondják azt, hogy elaludtak és a tanítványokra foghatják, hogy ellopták Krisztus testét. Még a Feltámadás szemtanúi sem mozdítják meg azok szívét, akik visszautasítják, hogy higgyenek. Zárva volt a szívük és nem volt kapcsolatuk az Atyával. Nem engedték, hogy az Atya magához vonzza őket. Ez a zárt szív drámája.

2./ A mai olvasmányban viszont épp arról hallunk (ApCsel 11,19-26) mit jelent, ha valakinek nyitott a szíve Istenre. Sok pogány megnyílt a hitnek a Föníciáig, Ciprusig és Antióchiáig szétszéledt tanítványok ígehirdetését követően. Ennek híre eljutott a jeruzsálemi egyházba is, ezért elküldték Barnabást Antióchiába, hogy ellenőrizze a híreszteléseket. Barnabás szíve azonban nem botránkozott meg a pogányok megtérését látva, elfogadta, hogy az Atya Jézus felé vonzza a pogányokat is.

Atyám, vonzz minket Jézus felé, hogy megismerjük Őt és másokkal is megismertessük. Vonz minket Jézus felé, hogy szeressük Őt és másokkal is megszerettessük. Atyám küldd el nekünk a Szentlelket, hogy kinyissa szívünket és elvigyen Jézus felé.

*Horváth Imre (Sopron)*